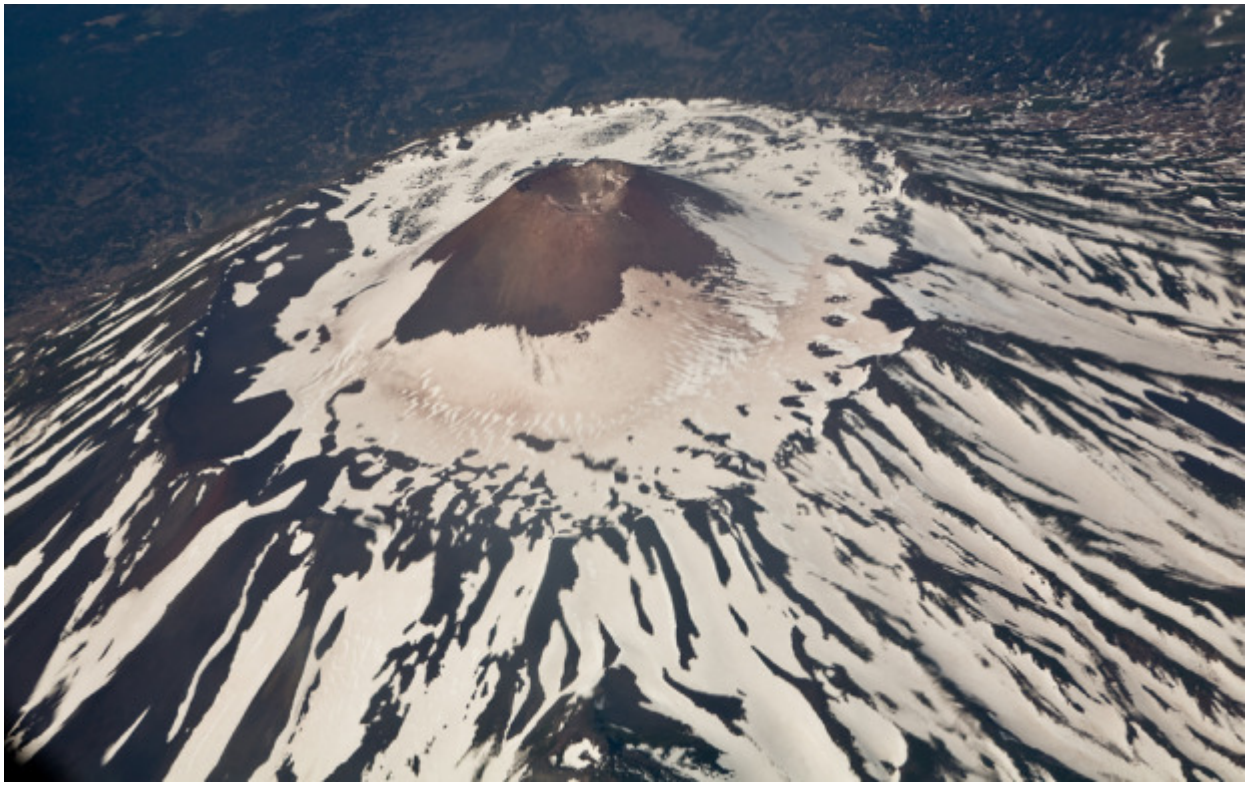
23 Οκτωβρίου 2014

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Εντυπωσιακά φυσικά τοπία της Ρωσίας

/ Γενικά Θέματα



Το ηφαίστειο Τιάτια είναι το ψηλότερο στο νησί Κουνασίρ. Λέγεται πως το Τιάτια είναι επικίνδυνο για τα αεροσκάφη, καθώς δεν αποβάλλει τοξικά αέρια μόνο από την κορυφή, αλλά κι από τις πλαγιές του. Πιθανόν αυτά τα αέρια να ευθύνονται για διάφορες συντριβές ελικοπτέρων που έχουν συμβεί εδώ. Η διαδρομή προς το ηφαίστειο είναι μακρά και δύσκολη. Με καλό καιρό, απαιτούνται τουλάχιστον τρείς ημέρες για να φτάσει κανείς εδώ.
Φωτο:Lori / Legion Media

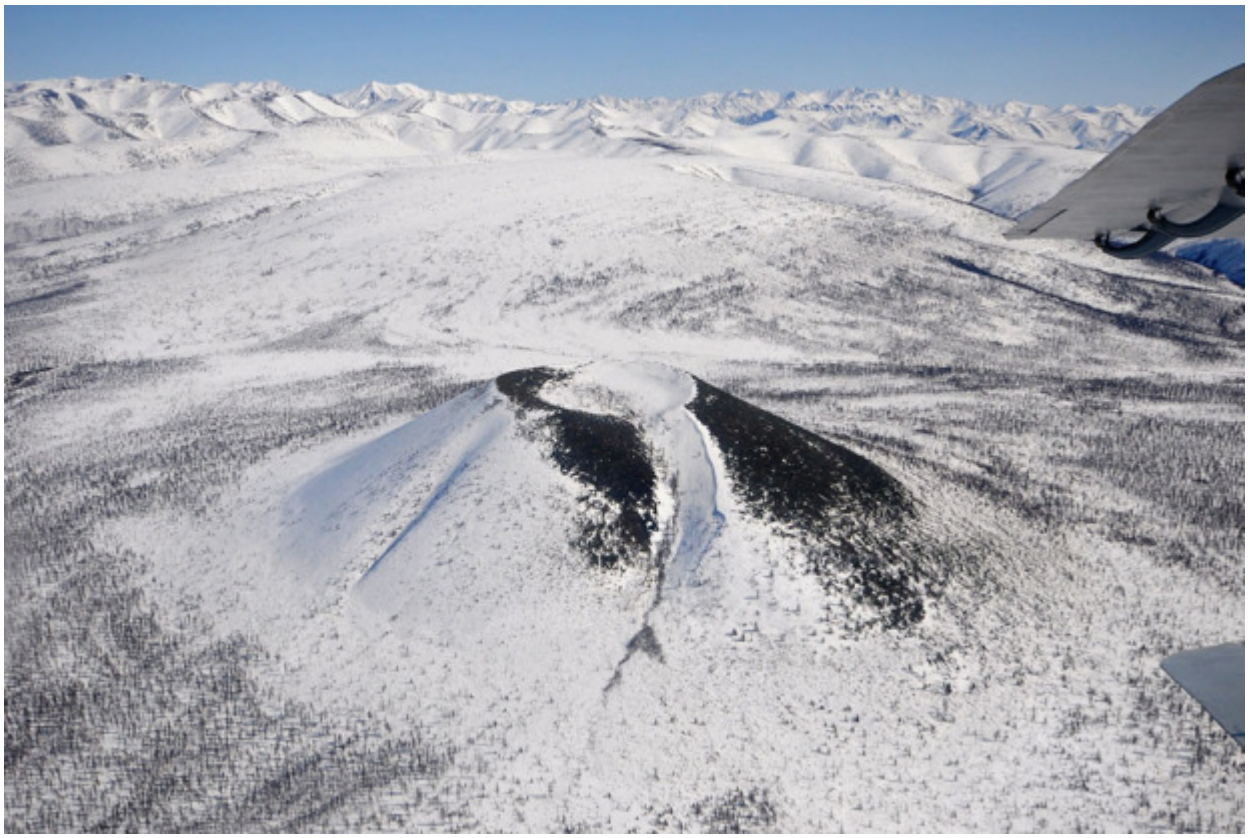


Τα φλογερά βουνά στον ποταμό Αμούρ της ομώνυμης περιφέρειας, ερεύνησε για πρώτη φορά ο διάσημος ρώσος ταξιδιώτης και επιστήμονας, Νικολάι Πρζεβάλσκι, κατά την εκστρατεία του στη νότια ρωσική Άπω Ανατολή το 1870. Τα στοιχεία δείχνουν ότι το βουνό καπνίζει εδώ και πάνω από 300 χρόνια. Η αιτία αυτού του φαινομένου είναι ότι αφότου έπιασαν φωτιά τα αποθέματα άνθρακα και λιγνίτη του βουνού συνέχισαν να σιγοκαίνε, λόγω της εγγύτητας των ατμοσφαιρικών αερίων.
Φωτο:Lori / Legion Media



Οι βράχοι Λένα στον ποταμό Σίνιαγια («Μπλε») της Γιακουτίας. Οι βραχώδεις ακτές που συνθέτουν αυτούς τους «πυλώνες» εκτείνονται σε δεκάδες χιλιόμετρα. Φθάνουν τα 100 μέτρα σε ύψος και δημιουργούν μια απίστευτη εικόνα. Σχηματίστηκαν από ασβεστόλιθο που δημιουργήθηκε πριν από περίπου 550 εκατομμύρια χρόνια, ενώ οι ίδιοι οι βράχοι είναι νεότεροι, η ηλικία τους φτάνει μόλις τα 400.000 χρόνια.

Φωτο:Lori / Legion Media



Το ηφαίστειο Μπαλαγκάν-Τας, κοντά στον Αρκτικό Κύκλο, σχηματίζει ένα σχεδόν τέλειο κώνο, με διάμετρο 990 μέτρων. Οι πλαγιές του είναι από βασάλτη και ελαφρόπετρα. Οι γεωλόγοι πάντως δεν είναι σε θέση να καθορίσουν την ηλικία του, ενώ σύμφωνα με ορισμένες έμμεσες αποδείξεις πλησιάζει τα μερικές εκατοντάδες χρόνια.

Φωτο:Lori / Legion Media



Το ανενεργό ηφαίστειο Ανιούϊσκι βρίσκεται σε μια ακατοίκητη περιοχή της Τσουκότκα , κοντά στον ποταμό Μόνι. Σύμφωνα με τα γεωλογικά δεδομένα, η τελευταία έκρηξη του Ανιούϊσκι σημειώθηκε πριν από περίπου 500 χρόνια, ενώ τίποτα δεν δείχνει ότι το ηφαίστειο μπορεί σύντομα να ενεργοποιηθεί. Είναι το μόνο ηφαίστειο στη Ρωσία με ορθάνοικτες τις διόδους της λάβας σε μήκος 55 χιλιομέτρων. Φωτο:Lori / Legion Media



Οι δεξαμενές άλατος Ουσόλσκι βρίσκονται κοντά στην πόλη Σολικάμσκ, όπου από τον 15ο αιώνα γίνεται εξόρυξη αλατιού. Από όλα τα φρεάτια που κατασκευάστηκαν στην εποχή της τσαρικής Ρωσίας, έχει παραμείνει μόνο η γεώτρηση Λιουντμίλσκαγια, η οποία σκάφτηκε το 1906. Τα πρώτα ίχνη του καλίου στη Ρωσία ανακαλύφθηκαν στις αρχές του 20ού αιώνα σε αυτή την περιοχή, σε μια άλλη γεώτρηση.

Φωτο:Lori / Legion Media



Η Κοιλάδα Ναρζάνοφ στην Καμπαρντίνο-Μπαλκαρία. Ο Καύκασος και η νοτιοδυτική Ρωσία φημίζονται για τα ιαματικά νερά τους. Οι πηγές της Καμπαρντίνο-Μπαλκαρία είναι λιγότερο γνωστές, παρόλο που οι έρευνες έδειξαν ότι το νερό της κοιλάδας Ναρζάνοφ διαθέτει θεραπευτικές ιδιότητες ίδιες με αυτές του νερού σε Πιατιγκόρσκ, Εσεντουκί και Κισλοβόντσκ, τα μέρη όπου πήγαινε να θεραπευτεί η ελίτ της Ρωσικής Αυτοκρατορίας.
Φωτο:Lori / Legion Media



Οι καταρράκτες Τσεγκέμ βρίσκονται επίσης στην Καμπαρντίνο-Μπαλκαρία, στη δεξιά όχθη του ποταμούΤσεγκέμ. Τα νερά αναδύονται μέσα από τα βράχια και τις πολυάριθμες ρωγμές, και οι καταρράκτες ύψους 50-60μέτρων πέφτουν στον Τσεγκέμ, σχηματίζοντας σειρά από ουράνια τόξα. Το χειμώνα, οι καταρράκτες εν μέρει παγώνουν, και μετατρέπονται σε παγωμένους πυλώνες που θυμίζουν σωλήνες εκκλησιαστικού οργάνου.
Φωτο:Lori / Legion Media



Ένα άλλο μοναδικό φυσικό ορόσημο στην Καμπαρντίνο-Μπαλκαρία είναι οι Μπλέ λίμνες ή Γκολούμπιε Οζιόρα. Η χημική σύνθεση του νερού, τους δίνει ένα μοναδικό γαλαζοπράσινο- τιρκουάζ χρώμα. Σε φωτεινή και ηλιόλουστη μέρα, τα νερά είναι πεντακάθαρα και η ορατότητα φτάνει τα 70 μέτρα. Η λίμνη είναι μοναδική καθώς δεν τροφοδοτείται από ένα και μόνο ποτάμι. Την άνοιξη, η καρστική λίμνη τροφοδοτείται από υπόγειες πηγές.
Φωτο:Lori / Legion Media



Ο αμμόλοφος Σαρικούμ στο Νταγκεστάν βρίσκεται κοντά στην πρωτεύουσα Μαχατσκάλα. Ρώσοι

επιστήμονες θεωρούν τον μεγαλύτερο αμμόλοφο της Ευρασίας ως αμμόλοφο απολίθωμα, που σημαίνει ότι δεν έχει υποστεί αλλαγές, όπως οι γεωλογικές δομές γύρω από αυτόν. Το ψηλότερο σημείο του αμμόλοφου είναι 250 μέτρα, ενώ αποτελείται από ψιλή χρυσή άμμο και μοιάζει με μικρογραφία ασιατικής ερήμου.
Φωτο:Lori / Legion Media



Η αλυκή Μπουλίνσκογε βρίσκεται στην περιοχή Αλτάι. Μέχρι το 1984, από εδώ γινόταν η εξόρυξη αλατιού με το χέρι. Ωστόσο, όταν η διαδικασία συλλογής εκβιομηχανίστηκε, οι κρύσταλλοι άλατος σταμάτησαν να αυξάνονται και το αλάτι που εξορύσσονταν ήταν χρήσιμο μόνο για την κτηνοτροφία. Η λίμνη – το βάθος της σπάνια ξεπερνά το ένα μέτρο- είχε μια μοναδική υδροχημική ισορροπία η οποία διαταράχτηκε στη συνέχεια.
Φωτο:Lori / Legion Media



Τα Επτά Αδέρφια στην περιοχή Τσελιάμπινσκ στα Ουράλια Όρη είναι συστάδα απότομων βράχων αρκετά ψηλών για τη ζώνη της στέπας. Οι μορφές αυτές των βράχων αποτελούν την πηγή πολλών θρύλων των ντόπιων. Τα βράχια έχουν ύψος 30-35 μέτρα και σχηματίζονται από γκρι μικροσκοπικούς σχηματισμούς κρυστάλλων, οι οποίοι είναι πιθανότατα από διαβάση ή δολερίτη.
Φωτο:Lori / Legion Media



Το Μπασκουντσάκ είναι μια άλλη αλυκή που συγκεντρώνει τους πύργους Μπολσόγε Μπόγκντο. Οι

στύλοι χρονολογούνται στις αρχές του τριαδικού ασβεστόλιθου και πηλού (περίπου 250 εκατομμύρια χρόνια πριν). Οι άνθρωποι άρχισαν να εκμεταλλεύονται το αλάτι από τη λίμνη, προκειμένου να το εμπορευτούν μέσω του Δρόμου του Μεταξιού, ήδη από τον 8ο αιώνα. Ακόμη και σήμερα από εδώ εξορύσσεται μαγειρικό αλάτι.
Φωτο:Lori / Legion Media



Η λίμνη Έλτον στην περιφέρεια Βολγκογκράντ, είναι η μεγαλύτερη αλυκή της Ευρώπης και το μέγεθός της φθάνει τα 150 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Το όνομά της προέρχεται από την καζάκικη λέξη «Altyn-nur» που σημαίνει «χρυσή λίμνη». Ο πυθμένας της λίμνης Έλτον περιέχει αλάτι και λάσπη υδροθείου που χρησιμοποιείται για τη θεραπεία του νευρικού και μυοσκελετικού συστήματος. Στο παρελθόν, τα μέλη της ρωσικής αριστοκρατίας και της βασιλικής οικογένειας ταξίδευαν σε αυτή εδώ την έρημο για να κάνουν ιαματικά λουτρά στη λίμνη Έλτον.
Φωτο:Lori / Legion Media



Επίσης, στην περιοχή Βολγκογκράντ στις όχθες του ποταμού Ντον, υπάρχει ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον γεωλογικό φαινόμενο: τα βουνά από κιμωλία. Φαίνεται πώς ήταν κάποτε ο βυθός του ωκεανού, καθώς εδώ έχουν βρεθεί απολιθώματα προϊστορικών καρχαριών και πλεσιόσαυρων. Τα βουνά από κιμωλία φθάνουν τα 100 μέτρα ύψος και θεωρούνται τα ψηλότερα στην Ευρώπη. Φωτο:Lori / Legion Media

(περισσότερα...)